

Adinik gabeko orrialdea

Amaia ITURBIDE

Beti izango naiz zure neska txikia
behin atximurtxoak bezalako hegatziz eta
hartxintzar bihurritz betetako hodel bat
ldatzi-marraztu zuen berbera
(barkatu zertxobait kurtsia badirudi ere,
agian atximurtxoak esan beharrean
zerumugan edo urrutian
antzemandako zantzu subliminalak direla
esan beharko nuke).

Beti izango naiz zure neska txikia,
oraindik ere akuarelazko soinekoak jantzi
eta Gabonetako apaingarriak liluraz itxaroten dituen,
lorategi bat ikusten duen bakoltzean
loreak bataiatzeari ekin eta
berakatz samurrez betetako baratzeekin
harrituta gelditzen dena,
soinu ia entzungaitzen, koloreko arkatzen eta
kutxatilen bildumak egin,
egun eta gauekin diabolora jolastu
eta bizitzari zein heriotzari buruzko
esanahi linguistiko berriak
asmatzen eta asmatzen diharduena.

Beti izango naiz zure txikia
Gobela ibairaino eramaten duzuna
eskutik helduta ahatetxoak ikustera
edo Azkorriraino urtxintxek ananak
nola karraskatzen dituzten zelatatzeraz.

Beti izango naiz zure txikia
zahartzarora ispilu distortsionatuen
kontua baino ez baita.

Eta kanpotik ikusita
zahartuko naizenean ere,
zure neska txikia izaten jarraituko dut,
orduaz ere erakusleihen barruko zubietan sinistu,
biderkatzeko eta zatikatzeko taula gehiago eskatu,
nylonezko hariekin panpinak egin
edo hiri labirintikoaren barruan
ezkutaketan jolasten duena.

Beti izango naiz zure neska txikia,
zeren jakin badakit mundua
gauza txikiz eginda dagoela
eta metonimian datzala gakoa
(ez naiz-eta ergela).

(Irati Arinek sinatuta)